

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 18. července 2013 — Fédération internationale de football association (FIFA) v. Evropská komise, Belgické království, Spojené království Velké Británie a Severního Irska

(Věc C-205/11 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Televizní vysílání — Směrnice 89/552/EHS — Článek 3a — Opatření přijatá Spojeným královstvím týkající se událostí zásadního významu pro společnost tohoto členského státu — Mistrovství světa ve fotbale — Rozhodnutí prohlašující opatření za slučitelná s unijním právem — Odůvodnění — Články 43 ES, 49 ES a 86 ES — Právo na vlastnictví“)

(2013/C 260/05)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Fédération internationale de football association (FIFA) (zástupci: A. Barav a D. Reymond, advokáti)

Další účastníci řízení: Evropská komise (zástupci: E. Montaguti a N. Yerrell, zmocněnci, ve spolupráci s M. Gray, barrister), Belgické království (zástupci: C. Pochet, J.-C. Halleux, zmocněnci, ve spolupráci s A. Joachimowiczem a J. Stuyckem, advokáty), Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: S. Ossowski a J. Beeko, zmocněnci, ve spolupráci s T. de la Marem, QC)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) ze dne 17. února 2011 — Fédération Internationale de Football Association (FIFA) v. Komise (T-68/08), kterým byla zamítnuta žaloba na neplatnost rozhodnutí Komise 2007/730/ES ze dne 16. října 2007 o slučitelnosti opatření přijatých Spojeným královstvím podle čl. 3a odst. 1 směrnice Rady 89/552/EHS o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání s právními předpisy Společenství (Úř. věst. L 295, s. 12; Zvl. vyd. 06/01, s. 224)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Fédération internationale de football association (FIFA) se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C, 232, 6.8.2011.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 18. července 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation — Belgie) — Belgický stát v. Medicom SPRL (C-210/11), Maison Patrice Alard SPRL (C-211/11)

(Spojené věci C-210/11 a C-211/11) ⁽¹⁾

(„Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Šestá směrnice o DPH — Článek 6 odst. 2 první pododstavec písm. a) a článek 13 část B písm. b) — Nárok na odpočet — Investiční majetek právnických osob, který je zčásti poskytnut jejich jednatelům pro jejich soukromé potřeby — Absence peněžitého nájemného, avšak zohlednění naturálního plnění pro účely daně z příjmů“)

(2013/C 260/06)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Žalobce: Belgický stát

Žalovaní: Medicom SPRL (C-210/11), Maison Patrice Alard SPRL (C-211/11)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Cour de cassation (Belgie) — Výklad čl. 6 odst. 2 prvního pododstavce písm. a) a čl. 13 části B písm. b) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01 s. 23) — Osvobození od DPH — Pojem poskytování služeb vztahujících se k nemovitosti — Užívání pro soukromé potřeby jednatelů a jejich rodiny části nemovitosti, která tvoří součást aktiv podniku, v případě, že za toto užívání není dohodnuto nájemné v penězích, ale toto užívání je považováno za nepeněžité plnění — Vynětí z nároku na odpočet

Výrok

- 1) Článek 6 odst. 2 první pododstavec písm. a) a čl. 13 část B písm. b) směrnice 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty ve znění směrnice Rady 95/7/ES ze dne 10. dubna 1995 musí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby bylo poskytnutí nemovitostí ve vlastnictví právnické osoby jejímu jednateli pro soukromé potřeby, aniž

je za užívání této nemovitosti sjednáno protiplnění ve formě peněžitého nájemného, považováno za pronájem nemovitosti osvobozený ve smyslu této směrnice, přičemž skutečnost, že takové poskytnutí je ve vnitrostátní právní úpravě daně z příjmů považováno za naturální plnění plynoucí z postavení příjemců plnění, které mají jakožto statutární orgán či na základě pracovně právního poměru, není v tomto ohledu rozhodná.

- 2) Článek 6 odst. 2 první pododstavec písm. a) a čl. 13 část B písm. b) směrnice 77/388 ve znění la směrnice 95/7 musí být vykládány v tom smyslu, že to, zda poskytnutí celé nemovitosti či její části, která je součástí aktiv podniku, k dispozici jejím jednatelům, členům představenstva či společníkům přímo souvisí s provozováním podniku, je v takové situaci, jako je situace dotčená ve věci v původním řízení, irelevantní pro účely určení toho, zda je toto poskytnutí osvobozeno od DPH v souladu s druhým z těchto ustanovení.

(¹) Úř. věst. C 211, 16.7.2011.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 18. července 2013 — Evropská komise v. Dánské království

(Věc C-261/11) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Svoboda usazování — Článek 49 SFEU — Článek 31 Dohody o EHP — Omezení — Daňové právní předpisy — Převod aktiv do jiného členského státu — Okamžité zdanění nerealizovaných zisků“)

(2013/C 260/07)

Jednací jazyk: dánština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: R. Lyal a N. Fenger, zmocněnci)

Žalované: Dánské království (zástupci: C. Vang a V. Pasternak Jørgensen, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalované: Spolková republika Německo (zástupci: K. Petersen a T. Henze, zmocněnci), Španělské království (zástupce: A. Rubio González, zmocněnec), Nizozemské království (zástupci: C. Schillemans a C. Wissels, jakož i J. Langer, zmocněnci), Portugalská republika (zástupce: L. Inez Fernandes, zmocněnec), Finská republika (zástupce: M. Pere, zmocněnec), Švédské království (zástupci: A. Falk a U. Persson, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článku 49 SFEU a článku 31 EHP — Daňová ustanovení, která upravují bezpro-

střední zdanění společností při převodu jejich aktiv do jiného členského státu, ale nestanoví rovnocenné zdanění pro převody aktiv na vnitrostátním území

Výrok

- 1) Dánské království tím, že přijalo a ponechalo v platnosti čl. 8 odst. 4 zákona o zdanění akciových společností aj. (lovbekendtgørelse nr. 1376 om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v.) ze dne 7. prosince 2010 o okamžitém zdanění příjmů akciových společností, a tím daňový režim upravující bezprostřední zdanění nerealizovaných zisků souvisejících s převodem aktiv společnosti usazené v Dánsku do jiného členského státu Evropské unie nebo třetího státu, který je smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 49 SFEU a článku 31 této dohody.

- 2) Dánskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

- 3) Spolková republika Německo, Španělské království, Nizozemské království, Portugalská republika, Finská republika a Švédské království ponesou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 238, 13.8.2011

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 18. července 2013 — Evropská komise v. Polská republika

(Věc C-313/11) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Nařízení (ES) č. 1829/2003 — Krmiva — Geneticky modifikovaná krmiva — Výroba, uvádění na trh nebo používání — Vnitrostátní zákaz, který dosud nevstoupil v platnost“)

(2013/C 260/08)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: D. Bianchi a A. Szymtowska, zmocněnci)

Žalovaná: Polská republika (zástupce: M. Szpunar, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení čl. 16 odst. 5, článků 19, 20 a 34 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 ze dne 22. září 2003 o geneticky modifikovaných potravinách a krmivech (Úř. věst. L 268, s. 1) — Vnitrostátní právní úprava zakazující veškerou výrobu, uvádění na trh nebo používání geneticky modifikovaných krmiv